

(Lovforslag nr. L 57. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v.

(Lovforslag nr. L 58. Fremsat 4/12 79. Første behandling 6/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kjelgaard (KF):

Under førstebehandlingen gav jeg på det konservative folkepartis vegne udtryk for, at det var bedre, om vi kunne blive enige om at gennemføre et stop for den offentlige sektors næsten uhemmede vækst og et stop for nye skatter og nye afgifter. Det ville der være mening i, og det ville befolkningen kunne forstå og acceptere, selv om det kunne betyde nedskæringer på visse områder.

Men en sådan tanke ligger tilsyneladende regeringen fjernt, selv om industriministeren i bemærkningerne erkender, at betydelige stigninger i offentlige takster vil have en ugunstig indflydelse på erhvervslivets omkostningsniveau.

Det var måske nødvendigt med en skrap prislovgivning, hvis der samtidig blev gennemført en skrap lovgivning på lønområdet, men nu er det sidste ikke tilfældet længere, og derfor betragter vi de foreliggende lovforslag som mindre påkrævede. Lønudviklingen kan fortsætte med ganske få begrænsninger, hvorimod en gennemførelse af et prisstop vil bevirke en yderligere indtjeningsnedgang for

mange erhvervsvirksomheder, efter at de nu har måttet leve i nogle uger med en lovgivning, der har påført mange af dem direkte tab. Det er en uheldig udvikling, der yderligere vil begrænse nyinvesteringer og dermed begrænse afhjælpningen af arbejdsløsheden.

For at afbøde nogle af de uheldige virkninger har vi sammen med andre partier stillet nogle ændringsforslag, ændringsforslag nr. 4 til lovforslag nr. L 56, der giver mulighed for at indregne stigninger i arbejdsgiverbidrag, der er pålagt ved lov eller overenskomst, ændringsforslag nr. 5, der giver mulighed for at indregne øgede afskrivninger i forbindelse med nyinvesteringer samt stigninger i finansieringsomkostninger. Dette forslag er efter vor opfattelse nødvendigt, hvis vi fortsat ønsker at investere til afhjælpning af arbejdsløsheden. Ændringsforslag nr. 6 er en præcisering af ordet »markedsforholdene«. En række brancher, herunder også landbruget, er afhængige af prislovgivningen i nogle af de lande, vi eksporterer til, for selv om prisstoppet ikke gælder for eksportpriser, tillader prismyndighederne i visse lande ikke højere priser end på det danske marked. Derfor har vi foreslået tilføjet »herunder prislovgivningen i lande, danske virksomheder eksporterer til«.

Ændringsforslag nr. 8 undtager den almindelige vandforsyning. Det finder vi er absolut rimeligt under hensyn til alle de krav, der stilles til vandværkerne om leveringspligt og forureningsbekæmpelse, og under hensyn til de prisfastsættelsesproblemer, man i forvejen slås med.

Disse ændringsforslag vil, om end i behersket omfang, afbøde nogle få af de uheldige virkninger, så jeg skal anbefale at stemme for dem.

Vi kan støtte ministerens og udvalgets ændringsforslag til de tre lovforslag, men ellers vil jeg gerne føje til, at da lønstoppet efterhånden er så gennemhullet, som tilfældet er, er der overhovedet ingen helhed eller social balance i forslagene længere. Skal vi endelig forsøge at afbalancere eller afveje erhverv kontra lønmodtagere, er det mit indtryk, at den gældende lovgivning på avanceområdet allerede så rigeligt opvejer indgrebene i lønudviklingen.

Ellemann-Jensen (V):